

СВЕТИ ИЛИЈА- РЕЦИТАЛ

аутор: Марко Радаковић, вероучитељ

Написано о Св. Илији 2011, у славу Божију и славу Св. Пророка Илије, патрона Бачког Грачаца.

Лица: Господ, Свети Илија, Наратор, Удовица, Ахав

НАРАТОР:

Радио је Ахав, цар Израиља,
све што благом Богу не прија.
Направи храм лажноме богу,
разори у народу братство и слогу.

Устаде човек храбар и смеран,
Божијем савезу до смрти веран.
Реч му сече лаж, поглед ватрен тиња,
он беше Тесвићанин Илија.

Он викну:

СВЕТИ ИЛИЈА:

„Ја се цара не бојим!
Тако да је жив Господ пред којим стојим,
због вашег греха, народе бедни,
цела земља дуго ће да жедни.

Забрављате Бога који дао нам је све!

Понижавате брата, а величате грех!

Док не сперете грех,
киша вам неће тело спрати!

Док не дате љубав,
Бог вам неће воду дати!

Бог нам је дао и воду, и здравље, и жедне усне.

Он све то може и да нам узме.

Пресахнуће небо, као ваша добра дела.

Као и ваша љубав, пресахнуће вам тела.

Окрените се ка Богу и живећете вазда!

Не плујте Онога Који вас сазда!

Разбијте идоле који су пропадљиви!

Не будите никад завидни и свадљиви!

Воли Бога, брату леђа не окрећи!

Или ћете сви патити од жеђи...”

НАРАТОР:

Илији Господ благо шапну,

попут брата блиског:

ГОСПОД:

„Пустићу годину жедну и гладну.

Иди одавде, на исток.

Хорат је поток из ког ћеш пити.

Њиме ћу те појити, небом ћу те покрити.

Тебе су презрели због мога имена.

Доносиће ти хлеб птица презрена.

Упутићу црногаврана

да те хлебом храни.

Браним оног који мене брани."

НАРАТОР:

И деси се као што Господ рече.

Гавран је слетао у јутро и вече
крај потока Хорат, служећи Богу

и спуштао хлеб

крај Илијиних ногу.

Народ се није мењао на боље.

Народ је мрзео све више.

Пресахну река, осуши се поље.

Не паде ни капља кише.

Народ се моли киповима, сликама

да им дају воду, да преживе дан.

Народ се моли цару, звездама,

а једини Бог је заборављан.

Илија је веровао у Божији план.

Година прође као врели дан.

Господ потом прекину тишину

и рече Илији - топло као сину:

ГОСПОД:

„Иди у Сарепту Сидонску

и тамо ћеш срести

жену удовицу –

код ње ћеш јести.“

НАРАТОР:

Илија оде у град и уморан седе.

Препозна жену коју одабра Бог.

СВЕТИ ИЛИЈА:

„Дај ми да пијем и да једем,

удели и мени из сиромаштва свог!“

УДОВИЦА:

„Воду ћу ти дати,

али немам хлеба

и душа моја пати,

јер ми храна треба.

Имам шаку брашна

и шољу уља само.

Глад нас мучи страшна,

у Бога се уздамо.

Молила сам Бога да нахрани ми сина,

молила сам помоћ са висина...

Опрости ми, драги пријатељу, брате,

опрости, јер хране немам за те.“

СВЕТИ ИЛИЈА:

„Не плаши се, плач је твој дошао до Неба,

послат сам да помогнем, јер си добра душа.

Од то мало брашна , уља – испеци ми хлеба.

Бог праведнике и куша и слуша.“

НАРАТОР:

Поверова жена у речи Илијине,

поверова Богу да ће да их штити,

умеси хлеб к'о свом најмилијем,

а посташе и она и њен син сити.

Задње парче хлеба хтела је другом дати,

зато јој Бог много више врати.

Он молитве увек чује.

Здела с брашном, бокал с уљем,

због доброте њене душе

нису се празнили у времену суше.

Илија поста гост у њиховом стану.

Прође година к'о сунце у врелом дану.

Зачу се плач у кући удовице.

Умрло је њено болесно детенце.

Илија се заплака и Богу помоли:

СВЕТИ ИЛИЈА:

„Господе, зашто ово дозволи!?

Знам да је његова душа крај тебе,

али погледај бол сироте жене!

Господе, молим те да оживи дете!

Господе, молим те да оживи дете!“

НАРАТОР:

Уздахну, прогледа дете у тај час,

загри га мајка рече на сав глас:

УДОВИЦА:

„Хвала Богу благом од сад довека!

Хвала што нам посла овог светог човека!“

НАРАТОР:

Потом Илија оде пред цара неверног.

СВЕТИ ИЛИЈА:

„Ахаве, слушај ме, јер ме шаље Бог!

Он вас је казнио сушом и глађу,
јер сте се одrekli Њега и правде!
Не дај да нас горе ствари снађу!
За спас земље још има наде!

Ако сумњаш скупи све пророке лажне
који обожавају кипове, звезду и цара -
да видимо да ли су те силе снажне
да запале ватру где нема жара.

Нек се моле они својим божанствима,
а ја једином Богу којег има,
па после чијих речи ватра запламти
ватра је од истинитог Бога, да се памти!“

НАРАТОР:

Скупило се народа, не може да се преброји.
Чији бог запали огањ, он једини и постоји.

Разбесни се горда царева нарав.

Четристо педесет пророка скупно је Ахав

да моле лажног бога Вала

не би ли ватра са неба пала.

Молили су, плакали

да Вал Илију сатре,

клечали су, скакали...

Ни одговора, ни ватре.

Нападе их туга,

а Свети Илија се руга:

СВЕТИ ИЛИЈА:

„Морате бити гласнији,

ипак су сати каснији,

па ваш бог негде дрема...

Немојте да буде проблема

ако се пробуди љут...

Требали сте га звати јуче.

Пустите Вала нека хрче.“

НАРАТОР:

Пророци бесни на Илијину шалу

молише Вала још више.

Заћута њих четристо педесет

кад почеше да падају у несвест.

Илија се сети греха свог народа
који је хтео веру лако да прода.
Клекну и душа му уздрхта,
срце се потресе, а усна прошапта:

СВЕТИ ИЛИЈА:

„Боже наших очева и праочева,
нека схвате да Бог си, једини и прави
да у Теби јединоме почива
свако добро што се у животу јави.

Због њих се молим, нека схвате
да говорио сам због Тебе, за Те,
молим Те, Благи, сада за ово,
да обратиш им срца поново.“

НАРАТОР:

Огањ паде! Жртву спали!
Народ схвати ко је Бог!
Поче Бога да велича, хвали!
Цар не рече ни слог...

(ПОТОМ СКРАЋЕНА ПЕСМА ИЗ ПРОЛОГА СВ. НИКОЛАЈА ЖИЧКОГ НА ДАН СВ. ИЛИЈЕ.

Огњени човече, пророче Илија,
Што на земљи сјајем небесним просија

И молитвом својом Господу угоди -
Та затвара небо, с неба огањ своди,
Све помоћу Божје деснице прејакe:
Ти караше људе због вере им млаке:
Ти ревнова силно за Бога Живога -
Па те црква слави к'о пророка свога.
Цар те не устраши, царица још мање,
Господ Бог је твој цар, и твоје имање.

....

Прослави те Господ као мало кога
Јер и ти прослави Господа Живога:
Огањ Бог ти посла да упалиш жртве;
Силу Он ти даде да васкрснеш мртве.
Дела твоја моћна сав свет задивише,
Пророчанства твоја сва се испунише,
Ти душом и телом беше жив и цео,
Зато смрт немаше у теби удео.
Пророче огњени, и духом и телом –
(сви заједно:)

Слава ти!

кличемо ти са душом веселом.

МОГУЋЕ ЈЕ И ПОЖЕЉНО УБАЦИВАЊЕ РАДЊИ – ДА БУДЕ ПРЕСТАВА, А НЕ РЕЦИТАЛ –
динамичније је, занимљивије али захтева више труда..)

Први ђаци који су рецитовали о Илиндану лета Господњег 2011, о доласку Његовог
Преосвештенства Господина Иринеја у Бачки Грачац, били су :

Анђела Шкундрић – као наратор

Миња Драгишић – као наратор и удовица

Петар Сурла – као Свети Илија

Гојко Мрдаљ – као Господ

Милош Видљиновић – као наратор

Ова деца су тиме показала своју љубав према вери, Светитељу и Господу и ја им се на показаном несебичном труду захваљујем .